

DAGSINS MEINING

Innanhýsis stríð

Samgongan er eitt hús í split við seg sjálvt. Tað frættist at kalla bert um klandur og um ósemjur, meðan púrt einki konstruktivt kemur frá landsstýrinum. Hetta er ein løgin stoða, serstakliga tá hugsað verður um, hvussu nógv orka varð lögð í at fáa júst hesa samgongu upp á fótur. Samgonguskjalinum trýtur ikki fógur orð og stór mál, men í politiska gerandisdegnum sæst lítið og einki til hesi mál. Her druknar alt í klandri, maktkampum millum flokkar og innanflokka.

Um nakrar dagar kemur figgjarlógin á tingborð. Tá verður spennandi at síggja, um samanhangur er millum tey fögru orðini og tolini á figgjarlógini. Eitt er vist: skulu tey gyltu lyftini haldast, so má figgjarlógin hækka munandi longu frá 1. januar í 2003 og restina av valseiðinum. Tað verður ikki minni spennandi at síggja, um minkaði blokkurin fer at ávirka alt hetta. Figgjarmálaráðharrin vil vera við, at minkaði blokkur-in als onga ávirkan hevur á komandi figgjarlógina.

Tað verður áhugavert at síggja, hvussu hann loysir tann knútin. Ti hvussu hann so vendir og snarar hesum máli, so eru út við 400 milliónir úti av almenna búskaparliga renslinum. Hesar skulu útvegast so ella so, samstundis sum pláss skal vera fyri øllum teimum gyltu lyftunum frá samgonguskjali og valstríði. Fullveldið er lagt á hyllina fyri hetta valseiðið, men samstundis er boðað frá stórum yvirtøkum, nýggjum ætlanum, stórum iløgum og skattalettum. Her hongur ikki saman. Her kann ikki vera nóg mikið til allar landsstýrismenn og teirra oki. Man tað ikki vera her, at ein orsök in til klandrið er at finna? Tá krubban er tóm, býstast hestarnir sigur eitt gamalt orð.

Kemur figgjarmálaráðharrin hinvegin við eini figgjarlóg, ið er økt samsvarandi lyftunum í samgonguskjalinumn, so er tað møguligt, at gongd kemur á politiska arbeiðið, ið higartil hevur ligið púra stilt. Men við minkadum blokki gerst hetta ikki uttan skattahækkingar. Tað er torført at hugsa sær, at als einki skal henda, og tí velur figgjarmálaráðharrin ivaleyst skattahækkingarnar í hesum umfari. Vit eru fyrst í einum valseiði, og hann kann vóna, at veljararnir gloyma lyftini um skattalettar, móti at nakað munagott hendir á øllum samfelagsøkjum her og nú. Tørvurin er ómetaligur, tí so nógv hevur ligið á láni hesi seinastu fyra árin, orsakað av hansara sera kon-servativa figgjarpolitikki.

Tað figgjarmálaráðharrin ræðist mest er, at veljararnir skulu fáa ta fatan, at politiska deyðavatnið stavar frá minkanini í blokkinum. Ti má hann handla nú og koma við eini nógv øktari figgjarlóg, sjálvt um hetta er í móstríð við politikkin hjá sterkasta samgonguflokk-inum, fólkaflokkinum. So kunnu vit kanska vænta eina symbolska skattalækking móti vali aftur. Livst so spyrst. Klandrið man tó fara at halda fram, tí orsøkinar eru nokk ikki bara tann tóma krubban. Her eru onnur mál, sum skilja, og tað fara vit at venda aftur til seinni.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@mork.sosialurin.fo
Tiðindaleiðari: Jústinus
Eidesgaard justinus@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Finnbjorg Nattestad
finnbjorg@sosialurin.fo
Anja Weihe anja@sosialurin.fo

VIÐMERKINGAR

Útferð í Eysturoynna

Palli Dalsgaard

Sunnudagin 14. sept. gjørdi Sandoyar Sýslu Ferðalag útferð við bussu av Sandi inn í Eysturoynna. Veðrið var gott, dimmviðrað men turt fyri tað mesta. Farið var av Sandi til Skopunar, har nokur av ferðalagnum komu við, síðan við Teist-anum um fjørðin. Í Havn var eisini onkur, sum hevði áhugað fyri hesi útferð. Tá alt fólkið var samlað, vit vóru 21 í tali, var ikki steðgað á fyrr enn í gamla Próstagarðinum úti á Nesi. Fyri okkum, sum ikki høvdu verið har áður, tað vóru tey allar flestu, var hendan vitjan áhugaverd. Hugsu sær til, at tá hesi húsini vóru bygd, vóru tey næststørstu hús í Føroyum, einans Amtmannsborgin var størri. Inni har fingi vit

nógv at síggja og vita, blíð-skapurin var góður, oman á fingi vit kaffi, te og væl-smakkandi kókur.

Av Nesi koyrdu vit til Æðuvíkar. Tey, ið har búgva, eru fyri ikki so lang-ari tið síðan heiðrað fyri væl hildna bygd, tað er hon eisini. Tá man sær alt tað slættlendi, ið har er, er væl hugsandi, at menn, ið hava havt hug til at velta upp úr nýggjum, hava búsett seg

har. Lendið hevur verið dragandi á so mangan hátt.

Úr Æðuvík gekk leiðin til Runavíkar, har fingi vit ein góðan døgurða á John’s Restaurant. Síðan til Leir-víkar, har vit vitjaðu Báta- og Málningasavnið. Savnið er í einum stórum húsum niðri á bryggjuni, ið hevur verið pakkhús, og visir seg at vera væl eignað til enda-málið. Har er nógv áhuga-vert at síggja, eisini har var fólk, ið greiddu frá tí, ið inni var.

Við havnarlagið í Leirvík var so reint og ruddiligt, at tað kundi eingin gestur lata vera at bita merki í.

Seinasta savnið, vit vitj-aðu, var í Fuglafirði, har vóru vit inni í Piddasa handli og Riberhúsi, har eisini var áhugavert, eins og í teim plássum, vit høvdu verið í framman-

undan, og har fekk tú eisini ta vitan, tú vildi hava.

Á loftinum í Riberhúsi keyptu vit okkum kaffi og kókur. Riberhús er pakk-húsið, sum hoyrir til hand-ilin. Navnið fekk pakk-húsið av skipinum, sum færði vøru til handilin. Skipið at »Riberhus«.

Úr Fuglafirði koyrdu vit til Elduvíkar, so gekk leiðin aftur til Havnar, har tey fólkin, sum komin vóru haðani, vórðu sett av, og so á Gomlurætt. Eg fór úr Skálavík kl. 7.00 á morgni og var aftur við hús kl. 20.00, ein langur men væl eydnaður dagur.

Hvør livir til næsta ár vita vit ikki. Men at túrurin næsta ár, um hann verður gjørdur, verður vestur í Vágur og ikki endar fyrr enn í Gásadali er lítið at ivast í.

Til Føroya Sílaveiðufelag og aðrar, um so er at teir eru

silaveiðumenninir hendur í lumma og søgdu »keðiligt« ístaðin fyri at taka og grava áнна, tá stóðu sil uttan fyri og bíðaðu eftir at áin skuldi renna; men tey apaðust ikki upp á nakran aliring. Síðan hendi tað, at tá ið áin fór at renna, breyt hon sær veg heilt yvir undir bakkanum, og er har sera grunt og hart lendi, so hetta gevur trupulleikar hjá silum at sleppa niðan.

Annars er at siga, at í mínum ungu árum bleiv áin grivin av ungðóminum. Hetta komst av, at spæli-pláss var á sandinum oman fyri Mølheygarnar, so tá ið áin var heil, fleyt inn á turkinum í summarn hendi tað, at áin úr Sands vatni var heil, so sum ofta hendir, og tá sigur tað seg sjálvt, at ikki er svimjandi hjá silum eftir sandinum. Tá stóðu

men tað kundi ikki lata seg gera, tí landsstýrið hevði lagt Sandoynna av til smolt burturav. Hetta fekk komm-unan á Sands greið boð um, og mátti hon tí taka av til-boðnum, sum nú er, og tað eiga teir at standa við. Í turkinum í summarn hendi tað, at áin úr Sands vatni var heil, so sum ofta hendir, og tá sigur tað seg sjálvt, at ikki er svimjandi hjá silum eftir sandinum. Tá stóðu

ið skuldi farast til verka, kom yvirfriðingarnevndin úr Havn og noktaði okkum at hava spæliplássíð; men at tað var nógvar ferðir vakrari tá enn ruinurnar nú eru, tað minnst sandingar væl og eru sera skuffaðir.

Nú sær aftur út, sum at nakrir rik menn úr Havn aftur skulu koma her og forða okkum vinnuvegin, men her eiga tit at halda fingrarnar vekk og lata okkum fáa frið.

Fyrst í aliringurin kom var tað grindin, ið skuldi ræðast, grindin hevur verið, og tað hevur ongín grind-rakstur verið betri enn tað sama.

Annars samanumtikið eru tit sera væl komnir til Sands, bæði at fiska og at vitja; men soleiðis at taka broddin av okkum, nei góð-in, tað verður ikki.

VIÐMERKINGAR

Svar til ”Tómhentur syndari” Dimmalætting 11 sep. 02

Filip G.D.Hansen 520 Leirvík

andaliga lívi !!

Guds orð talar nógv um løn og verk eftir at vit eru blivin frelst.

Rómbrævi 4:4-5 sigur:

Tann, ið virkar - honum verður lønin rokna, ikki av náði, men sum nakað, hann eigur á.

Men tann, ið ikki virkar, men trýr.....honum verður trúgv hansara rokna til rættvísi.

Vit eiga at minnst til, at táíð skriftin tosar um løn, so er tað ikki frelsan, tí frelsan er ikki løn, hon er av náði einans, ein náði-gáva, vunnin okkum við Jesusar dýrðara blóði.

Men lønina fáa vit alt eftir hvussu vit hava roynt sum húshaldarar og tænarar Guds, og eftir , um vit hava gjørt tað sum okkum var álagt! At vit eru ónyttugir tænarar er so púra vist, og tað eigur eisini at vera okk-ara eymýkti holdningur, tí í okkum sjálvum eru vit einki ment at gera, Nei tað er alt av Honum og við Honum

Men vit skulu vera dómð og lønt eftir hvussu vit hava hepnast við okkara

Við tómun hondum

komi eg fram fyri Teg.

Skótahjálpin takkar hjartaliga fyri dygga stuðulin

SKÓTAHJÁLPA Tiðindaskriv

Skótahjálpin læt kr. 40.000,- til hvørja verkætlanina, har onnur fór til ljóð-bókaarbeiðið, sum ljóð-bókanevndin í Føroyum skipar fyri.

Tað er ein mannarættur at sleppa fram at bókmentum. Tað er hesum mannarætti, sum Skótahjálpin við tgy-ara hjálp hevur stuðlað.

Endamálið hjá Ljóðbóka-nevndini er at rokka so nógvum sjónar- og lesitarn-aðum her á landi, sum til ber. Tørvurin er alstórir; talan er um øll í aldrinum frá 1 til 100 ár. Tær 40.000,- krónurnar rokka ikki so langt, men eru tó ein bati, sum vit fegnast um.

Onnur verkætlan hjá Skótahjálpinu 2001 var í Afrika. 40.000,- kr. vóru latnar til eitt gentuheim, sum Frelsunarherurin í Noregi stuðlar. Genturnar, sum annar verða illa við-farnar í støðuni, hava eisini peningaliga hjálp fyri neyð-ini. Tær eru sera takksamrar fyri hjálpina úr Føroyum.

Ein slakur triðingur av

um at hjálpa tygum við einumhvørjum, hjartaliga fyri vælvildina.

Um eithvørt er áfátt hjá tygum, so eru skótarnir fús-ir at hjálpa tygum við tí. Tað ræður um, at skótin sleppur at gera eithvørt, sum viðkomandi fær eina samsýning fyri.

Endamálið er, at frísk børn hjálpa sjúkum børn-um. Tað eru frísk og ferðug børn, ið vilja stuðla og hjálpa neyðstøddum, sjúk-um annars illa støddum børnum ungum bæði her á landi og úti í heimi.

Skótahjálpin vil fegin verða *tann bótandi hóndin*.

Hetta er 19. ferðin, at tær fyra skótasamskipanirnar: FH-skótararnir, Føroya Skótasamband, KFUK- og KFUM-skótararnir, sum aftur í ár skipa skótahjálpinu. Skótahjálpin í ár 2002 er ætlað at fara til tvær verk-ætlanir, eina heima á landi og eina úti í heimi. Harum-framt fer í mesta lagi ein triðingur í grunn, sum Skótahjálpin umsitir.

Verkætlanin heima á landi er ætlað sum stuðul til at útvega Leika- og Hug-

gleðina í Gleðiðoðskapin-um, men sum ikki hava fata sannleikan, gleðina og álvaran í at liva eitt virkið liv, í tænastu fyri Harran, og at vinna sálir fyri Hann. ”Sum tú sáar, skalt tú heysta, minst til tað” sigur ein annar sálmur. Jú vit eiga at samla okkum skattir /løn í Himli, tí ein dag skullu vit øll vera lønt eftir verkið, Biblian sigur, ”har sum skattur tín er, verður hjarta títt við”. Lat okkum tí hava skattin á røttum stað !

Opinberingin 22:12 sigur:

Eg komi skjótt, og løn Mín er við Mær til at lata ein og hvønn fáa, eftir sum verk hansara er.

So lat okkum koma til Jesus sum tómhentir syndarar, men vit eiga ikki at vera tómhentir tænarar og húshaldarar Guds. Má Hann hjálpa okkum at gera tað sum okkum er álagt ! ”at vera iðin í verkið”.

Í 1989 var eg í tí sentimentala hjórinum og yrkti ein sang um beiggja mín, sum eg eri errin av sum fótbóltsspælara. Hjartaliga tillukku við runda degnum 22.9.

Vit í Fr. Petersensgøtu 5

Valdemar

Tú leikti so leikandi lætt á sandinum í meðaldeildini og árinu vóru bara 17 vetrar, men skjótt sást at hegni og dirvi títt at spæla bólt vóru avbera góð, og mundu teir sum vóru eldri vera stoltir av tær.

Ongantið ein sá at reyv tú vendi ímóti nokrum á vølli, men beint fram tað gekk og har vóru stengurnar báðar, mangur ein føroyingur tað sanna má í hesi 20 ár, at hesin maður má væl passast uppá.

Har frammi tú speldi og væl tað gekk, til 17 mál tað eina árið fekk, hvar eru hesir garpar í dag. Men tað sást at sterkur tú var og so í verjuna tú koyrdur varð, men somu styrki tú har visti.

Onkur heldur at tú harður var, men mangur málmaður tað sanna má, at mongum manni og máli tú í síðstu løtu mundi steðga, kanska okkurt traffi kom frá tær, men ikki munnu tey vera so mong sum onkur heldur.

Nú tínir dagar á vøllinum fara at verða taldir, tú einsamallur ert av teimum gomlu. Vit eru mong, sum takka tær fyri tann trúskap og tað góða og sterka spæl tú altíð visti, gævi at maður kemur í mans stað.

J. E. á Logmansbo

17.08.2002 Leygardagur

Vanafull leiðin mín her góðveðursmorgunin snimma bakaradurnar standa viðopnar nú fram stundar sær móti fimm her summars løtur á morgni ein sær nú lýsir for degi og minni -

Fækkast á gøtuni - javnaldrar mín hvor er hin næsti í rekkju eingin er megnaður siga til tín dagur er taldur - hygg eftir útsjónd og aldur ei skoðráði gav við liggjanum kom hann hin sterki -

Vit sita eftir sum dumbur á ból gálva og stera í loftið hvar fara Hanus- Janus og Pól Anna - Jana - Cornetta Takk fyri livið og vinirnar her skrivað tað stendur eftir!

Albert

Kiev og gift manni haðani, virkar millum gøtubørnini í Kiev, Jórún og maðurin royna eftir førimuni at hjálpa hesum børnum, ið vanliga eru 9-15 ára gomul. Arbeiðið millum gøtu-børnini krevur nógv av teimum báðum. Tey hava

útvega børnunum eitt dag-skýli, har tey kunnu verða triggjar dagar um vikuna. Skótahjálpin hevur sam-tykt at veita teimum báðum figgjarligan stuðul, so at tey kunnu keypa undirvísing-armiðlar til dagskýlið.